

Az év hala, a széles kárász

I dén a széles kárász, a lápi póc és a szilvaorrú keszeg közül választhat-tak a halbarátok azon a közönség-szavazáson, amelyet az év hala cí-mért indított honlapján a *Magyar Haltani Társaság*. A versenyt a mesék aranyhala, a színéről aranykárásznak is nevezett *széles kárász* nyerte.

Ásatások bizonyítják, hogy halunk ősidők óta tápláléka az itt élő népek-nek. Magasan ívelt háta és oldalról erősen lapított teste elárulja, hogy főként állóvizekben él. Egykor sűrű állományai népesítették be kiterjedt mocsarainkat. Oxigénhiányos vi-zekben is megél, ugyanis szájüregé-nek nyálkahártyája és úszóhólyagja segítségével a levegőből is képes oxi-gént felvenni.

Megritkulásának fő oka a mocsar-ak lecsapolása volt. Ehhez járult később, hogy behozták a hasonló igényű, konkurens ezüstkárászt, amely mértéktelenül túlszaporod-va élőhelyeinek többségéről kiszorította napjainkra.

(SALLAI ZOLTÁN FELVÉTELE)

A változást nyelvünk is tükrözi. Ötven éve a kárász szó még egyér-telműen az őshonos fajunkat jelen-tette. Napjaink szóhasználatában viszont már a mindenütt gyakori ezüstkárászt nevezik így, míg ritka-sággá vált rokonát inkább aranykárász névvel illetik.

Szakembereink megoldották a faj szá-porítását és nevelését, így olyan vizekbe is visszatelepíthető, ahol nem maradt életképes populációja. Remélhetőleg számos horgászegyesület él majd e le-hetőséggel, s az országban ismét sokfelé találkozhatunk ősi kárászuinkkal.

HARKA ÁKOS